

V pořadí už devátý výtvarný salon královských věnných měst se koná od 6. 5. do 1. 6. v [Městském muzeu a galerii v Poličce](#)

. Vysoké Mýto zastupuje mladá výtvarnice Marta Hošková, která představuje soubor svých kovových portrétů. (

[Fotografie z vernisáže](#) [zde](#)

). První ročník Salonu se uskutečnil v roce 2000 ve Vysokém Mýtě. Naše město od té doby reprezentovali Venda Truhlářová, Jiří Vedral, Marcela Zemanová, Filip Dvorský, Jana Krejzová, Karel Bureš, Pavel Hošek a Petr Nový.

9. VÝTVARNÝ SALON KRÁLOVSKÝCH VĚNNÝCH MĚST

Město Polička hostí v sálech Městského muzea a galerie již 9. ročník Výtvarného salónu královských věnných měst. Na této tradiční výstavní akci zastupují svá města umělci, kteří spoluvytvářejí jejich kulturní kontext tím, že v nich žijí a tvoří, nebo se k nim vztahují jako k místu svého rodiště. Významně se tak podílejí na kulturním sebevědomí míst, která až na výjimky, nejsou právě centry soudobého výtvarného umění. Reprezentace měst je tedy převažujícím konceptem celého výstavního projektu. Každé pokračování představovalo prezentaci jiných názorů, směrů, citění, estetik i kvalit, přičemž autorské zastoupení se neopakovalo.

Záměrem kurátorů a pořadatelů 9. ročníku bylo oslovit autory, kteří rezonují se zájmy umělců počátku 21. století a s uměním své doby. Neměli by tedy reprezentovat převažující kulturní průmysl, tak obvyklý v běžné produkci i mimo kulturní centra. Schopnost umělecké reflexe pozice, jakou má umělecké dílo v dnešních dominantních zobrazeních včetně módy, reklamy, zábavy a globálních médií, byla hlavním kritériem výběru. Mělo by být zřejmé, že v dílech alespoň většiny zastoupených autorů jde o problémy z dnešního světa a ne o uměle udržované koncepty minulosti. Strategie a modely různých autorů se liší a vytvářejí tak žádoucí pestrost a kritickou různorodost. Přesto i tak potvrzují skutečnost, že vlastně dnes všichni a všude mohou mít zcela svobodný a neomezený přístup k současné umělecké tvorbě. Při percepci umění je vlastně jedno, odkud který autor pochází.

Nikoho již nepřekvapuje, že na významných přehlídkách světového současného umění je více než třetina vystavených děl vytvořena pomocí fotografie a nových médií. Pavel Mrkus (Mělník) se zabývá digitálními technikami, videem a animací ve vztahu k prostoru a zvuku. Účastní se výstav, videoprojekcí a festivalů, kde pracuje s videomateriálem v reálném čase na základě parametrů hudby a zvuku.

Všudypřítomnost umění instalace a konceptuálního umění v současné umělecké tvorbě dokládají práce sochařů Marka Rejenta (Polička) a Markéty Korečkové (Chrudim). V mladém umění jsou velmi často přítomny prvky subverze, ironie, perzifláže a výtvarného humoru. Zvláštní průnik dimenze předmětové a lidské u plastik Marka Rejenta a akcentované prvky

sebeprojekce a ženskosti v dílech Markéty Korečkové jsou toho přesvědčivým dokladem.

Marta Hošková (Vysoké Mýto) ve své tvorbě rozvíjí spíše tradiční hodnoty a principy sochařské tvorby, které však nemusejí být vždy vázány na klasické figurální tvarosloví. Převažují u ní spíše principy a konstrukce geometricky rozvíjených prostorových útvarů.

K aktuálním vizuálním kódům současnosti patří také komix. Propojení výtvarné a literární složky se na východě Čech pěstuje už od Josefa Váchala, znalce kramářské písně a praotce českého komixu. Této výrazové možnosti se věnují autoři, kteří svým záběrem přesahují běžné milieu a inklinují k vyjádření svých politických, sociálních a filozofických názorů velmi otevřenou, lapidárně názornou a zároveň metaforickou formou. Úderný a vtipný jazyk komixu může oslovit čtenáře deníků, mladé lidi, tedy publikum, které není zvyklé navštěvovat galerie. Jiří Grus (Trutnov) a Jaroslav Schejbal (Hradec Králové) se nevyhýbají ani analýzám násilí. Agresivita stylu daná stylizovanou zjednodušenou kresbou a částečně ovlivněná grafitti a street artem neznamena ani tak výkřik protestu jako nezdolné a stále znovu a lépe formulované trvání si na názoru. A komix bez sexu, to by snad šlo proti žánru.

Z hudebního oboru do výtvarné oblasti expandoval muzikant Jan Kadava (Nový Bydžov). Jeho artificiální hudební, počítačové a produkční působení v živelných a přitom lyricky bohatých projektech Lyosphere a Alaf patří k nejpozoruhodnějším v doméně královských věnných měst. Prolínající se fotografie a proměňující se čisté tvary inspirované stejně jako hudba světem přírody, kosmu a mikrokosmu se zabydlují pomocí tónů, melodií a zvuků mnohem šířeji v receptorech lidských smyslů. Výtvarné prvky umocňují působení hudby, nabývají prostorové chuti a vypovídají o tvaru vědomí v univerzu. Přítomnost muzikálně výtvarného genu (viz Štěpán Málek) dělá z Nového Bydžova evropský Seattle.

Čisté tvary jsou charakteristické také pro sklo, z jehož technologie vyšla Zuzana Škutchanová (Jaroměř), aby svou speciální metodou 3D multiprintu na pomezí fotografie a tisku využila světla a stínu ve snímcích vylidněných parků, lesních interiérů a melancholických letních odpolední. Křehkost jejího světa prosvětlených barev a zasněná lyrická nehybnost v kompozici nemůže nepřipomenout dílo jaroměřského rodáka Josefa Šímy.

Grafikou se zabývá sochař Jiří Kobr (Dvůr Králové). Od minimalistických, naprosto nepopisných tvarů samostatně a neiluzivně přítomných v prostoru se dostal k převážně dvourozměrné technologii. Od objektů vycházejících z typu zahradních laviček, připomínajících zarostlé altánky z dob našeho dětství, přes stylizované mráčky a sluníčka se dostal k vrypům a otiskům na grafických listech. Zdá se, že mezi vyjádřením se v tří a dvourozměrném světě není pro něj rozdíl.

Jistě jsou na středovýchodě Čech města, která mají zajímavou výtvarnou scénu, ale nedisponují historickým unikátem a vzpomínkou na působení českých královen. Možná ale právě tento dějepisný fakt a něco zvláštního zachovaného v genu loci napomáhá ke kontaktům v umění, které pro české královny z doby vrcholné gotiky patřilo ke zcela samozřejmým a přirozeným. Projekt vybírá pokaždé jiný kontext, jiný vzorek výtvarného dění a v devítiletém cyklu putuje krajinou. Tím připomíná kolotoč, loterii nebo kaleidoskop a svou nezařaditelností může být skvělou poctou působení kulturních a vzdělaných královen v barbarském světě středověkých válečníků.

Vít Bouček a Martina Vítková